

Уредба / Уставни комитет бр. 3349
1 јануара 1942 год.
Београд.

ПРАВИЛНИК

О НАПЛАТИ ЦРКВЕНИХ ТАКСА ЗА
ЗВАНИЧНЕ РАДЊЕ ЈЕРАРХИСКИХ
И САМОУПРАВНИХ ВЛАСТИ, ТЕЛА И
ОРГАНА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
ЦРКВЕ

І ДЕО

Чл. 1

За званичне радње црквених власти, тела и органа у црквенојерархиском и у црквено-самоуправном делокругу плаћају се, у корист Српске православне цркве за покриће њезиних општих потреба, црквене таксе прописане у приложеној тарифи која чини саставни део овог Правилника.

Чл. 2.

Црквене таксе не плаћају:

**Лична осло-
бођења**

1) Краљ и чланови Краљевског
дома;

2) држава и државне власти, установе, заводи и јавне задужбине које су под државном управом, као и Друштво Црвенога крста и Академија наука;

Лич. бр.
38434

3) црквене власти и црквене институције као и њихови органи у вршењу послова званичног делокруга;

4) црквеносудски тужилац, бранилац брака у брачним споровима, као и заступници званично постављени отсутном лицу или оном које је нестало, за све своје изјаве и писмена у дотичном брачном спору;

5) сиромашна лица кад докажу своје сиромаштво уверењем надлежне политичке општинске власти; као сиромашна лица сматрају се она која не плаћају више од 60 динара непосредног пореза на годину.

(1) Овом повластицом не могу се користити она лица која плаћају на име непосредног пореза испод 60 динара годишње или уопште не плаћају порез, али имају другу какву имовину или приход на које се лично не задужују плаћањем пореза или су од пореза ослобођени, а на које би непосредни порез изнео преко 60 динара за годину.

(2) У сваком уверењу мора бити наведен предмет или спор за који се уверење тражи. Уверење не сме бити старије од једне године, сем ако није власт, која га је издала, најдаље шест месеци пре употребе потврдила да нису настале никакве промене.

(3) За издавање уверења о сиромаштву надлежна је општинска политичка власт места где стално живи лице за које се уверење тражи. Приликом издавања уверења општинска власт

дужна је узети од сваког лица односно законитог претставника писмену изјаву, да нема нигде у другом месту никакве друге имовине или прихода поменутог у тач. 5 под (1) овог члана.

(4) Општински органи одговорни су по кривичном закону за издавање лажне исправе, ако би издали уверење о сиромаштву:

а) лицу које нема права на уверење по свом имовном стању или према суми пореза који плаћа у дотичној општини, и

б) лицу које поднесе неистиниту изјаву о својој имовини односно порезу у ком другом месту, ако су општински органи знали за неистинитост изјаве или је нису проверили.

(5) Члан кућне задруге може добити сиромашко право само онда, ако би га уз поменуте услове могла добити и задруга којој припада. Малолетно лице може добити сиромашко право само онда, ако би га могли добити и његови родитељи.

(6) Обавеза жена за плаћање таксе одређује се према порезу живог или умрлог мужа, односно његове задруге или оставинске масе. Ако жена не живи у брачној заједници по пресуди суда или због вођења брачног спора, после неуспелог мирења, или као удова не живи на имању свога мужа или његове задруге или масе због поведеног брачног спора за удовичко уживање, онда је за њезину таксену обавезу меродаван само порез који припада за њезино имање или приход.

(7) Одредбе о сиромашком праву не могу се примењивати у случајевима архијерејских разрешења по ТБр. 41—49.

(8) Висину пореза, на захтев црквене власти, оверава надлежна пореска управа.

Чл. 3

Црквеној такси не подлеже:

Предметна ослобођења

1) Претставке, пријаве (доставе) и други поднесци и њихови прилози, који се у интересу цркве и њезиних институција подносе ма са које стране црквеним властима, телима и органима; ипак подлеже плаћању таксе пријаве (доставе) против свештених лица и црквених органа уопште.

2) Преписка појединих лица којом се тражи или даје обавештење по питањима вере, црквене организације и администрације.

3) Молбе за признање сиромашког права.

4) Сва писмена и радње у стварима ратне инвалиде, пензија или повраћаја улога из удивичког фонда свештених лица и чиновника црквенојерархских и црквеносамоуправних.

5) Молбе, прилози и уверења која се подносе односно издају ради прикупљања података за утврђивање година службе, регулисања пензије и других принадлежности државних службеника, ратних инвалида, радника осигураних по Закону о осигурању радника, као и самоуправних и црквеносамоуправних службеника и свештених лица оба реда.

6) Тражење као и решења по предметима повраћаја наплаћених црквених такса из чл. 7, кад су тражења основана.

7) Претставке с прилозима црквенојерархских и црквеносамоуправних службеника и свештених лица оба реда по предмету новчаних потраживања која им припадају у вршењу службе.

Чл. 4.

1) Званични акт који се тиче лица ослобођених плаћања таксе по чл. 2 и званичних радњи ослобођених по чл. 3, сачиниће се на обичној хартији.

2) У сваком случају таксеног ослобођења по чл. 2 или 3, орган црквене власти који извршује званичну радњу или рукује званичним списима, ставиће на сваком односном акту разлоге ослобођења и навести онај члан и став Правилника који то ослобођење предвиђа.

Чл. 5

1) Ако се, пошто је протоколисани (заведени) предмет узет већ у рад, накнадно утврди, да за таксено ослобођење по чл. 2 и 3 не постоје услови прописани овим Правилником, а да се за накнаду таксе не могу учинити одговорним (на пр.: чл. 3 тач. 6) црквени органи, затражиће се од подносиоца накнада таксе опоменом по чл. 12. Ако опомена остане безуспешна, тражиће се интервенција власти (чл. 6 Закона о Српској православној цркви).

2) Писмена црквеног карактера издана ван Краљевине Југославије која би подлежала црквеној такси по овом Правилнику да су издана у границама Краљевине, имају се за случај потребе пред властима и органима Српске православне цркве снабдети таксеним маркама у вредности прописаној одговарајућем тарифном броју.

Чл. 6

Где се по одредбама тарифе такса равна према висини пореског задужења, дужан је сваки интересанат, ако се жели користити нижим таксеним ставом, доказати, прописно изданим уверењем надлежне пореске власти, да његово текуће пореско задужење одговара односном стању одговарајућег тарифног броја. Уверење о прошлогодишњем порезу вредиће само онда, ако у њему пореска власт потврди, да текући разрез још није извршен. Ако се не поднесе уредно уверење, примениће се она такса из односног тарифног броја која је предвиђена за највиша пореска задужења.

Чл. 7

Повраћај таксе 1) Поништење или преиначење решења (одлука, пресуда) црквених власти, тела и органа не даје право на повраћај или снижење плаћене таксе.

2) Повраћај таксе плаћене за претставке, записнике, прилоге, преписе и друге списе, не може се тражити.

3) Повраћај се може тражити само за оне таксе које су неумесно наплаћене или у износу вишем но што је прописано у таксеној тарифи.

4) Молба за повраћај (чл. 3 тач. 6) подноси се оној црквеној власти, телу односно органу, код ког је такси подложна званична радња извршена, односно такси подложни акт примљен. Повраћај се неће извршити, ако је молба за повраћај поднесена после деведесет дана од дана кад је такса положена.

5) О молбама за повраћај одлучује коначно Епархиски управни одбор. Патријаршиски управни одбор одлучује о повраћају само оних такса које су положене код власти виших од епархиских.

6) Повраћај таксе врши се у готовом новцу у одговарајућој вредности. Црквене власти и органи дужни су поднете им молбе за повраћај хитно спровести са својим мишљењем и потребним актима надлежној власти за решење.

7) Захтев за исплату на основу одлуке Епархиског управног одбора ваља доставити Патријаршиском управном одбору.

8) Повраћај таксе извршује Патријаршиски управни одбор.

Чл. 8

Начин на- плаћивања таксе

1) Наплата црквене таксе врши се употребом таксених марака и таксених хартија.

2) Који се начин наплате има кад да примени, одређено је у тарифи овог Правилника. У недостатку таксених хартија могу се употребљавати и таксене марке.

Чл. 9

Таксене вредности (марке и хартије) 1) У таксеним маркама наплате се такса онда, ако за односну званичну радњу није прописана употреба таксене хартије.

Таксене хартије предвиђене су у правилу за оне званичне радње које се најчешће јављају, но оне се могу штампати и издавати и ван тих случајева, кад се покаже злоупотреба у таксеним маркама.

2) Свака таксена марка употребљена на званичном акту мора се прописно поништити. Поништавање врши се зумбом, а где ове нема, званичним печатом дотичне црквене власти односно органа. Зумба односно печат удара се посред таксене марке. Кад се таксена марка поништава печатом, она ће се на списима који остају у званичним архивама црквених власти и органа са мастилом још и унакрст прецртати.

3) Таксене марке употребљене за оверење потписа или преписа, превода и сл. поништавају се тако, да се преко њих, испод ознаке њихове вредности, испишу почетне речи оверења.

4) Таксу поништава орган црквене власти који први прими таксирано писмено.

Чл. 10

1) Таксене марке и хартије морају бити целе и неповређене. Покварене и већ употребљене не смеју се употребљавати.

2) Таксене марке и хартије које се случајно покваре и учине неупотребљивим пре употребе, могу се заменити новим, иначе их мора накнадити готовим новцем ко њима рукује.

3) Неће се сматрати да је употребљена и моћи ће се заменити новом и она таксена хартија која се случајно поквари у току израде званичног акта, ако акт још није завршен и потписан.

4) Одлуку о замени покварених таксених марака и таксених хартија доноси и извршује Патријаршиски управни одбор који и покварени материјал задржава.

Чл. 11

1) Ако у тарифи није што друкчије одређено, ниједна црквеној такси подложна званична радња не сме се обавити, нити црквеној такси подложно писмено у рад узети пре но што је за званичну радњу наплаћена прописна такса.

2) Ако је писмено стигло поштом без довољне таксе, или га је потписало више лица са засебним интересима а без таксе за свако од њих, поступиће се по одредби чл. 12.

3) Ако је писмено потписало више лица (правних или физичких) која се по природи својих односа у односном предмету сматрају као једна личност (ортаци, задругари и т. д.), наплаћује се такса као да је писмено потписало једно лице само.

4) У сваком случају, орган црквене власти који прими такси подложни поднесак, назначиће на полеђини акта на који је начин предан-примљен, лично или поштом и са коликом је таксом снабдевен.

5) Ако се, изузетно од одредбе става првог овог члана, по природи поступка званична радња мора извршити мада такса још није плаћена (на пр.: дисциплинска пресуда Т. Бр. 20), позваће се обавезно лице опоменом да плати таксу (чл. 12). Ако опомена остане безуспешна, затражиће се посредовање државне власти уколико самој црквеној власти не стоје на расположењу друга средства за наплату (на пр.: обуставом од плате свог службеника).

Чл. 12

1) Ако подносилац писмена не донесе и прописане таксене марке односно хартије, упозориће га орган црквене власти где ће их набавити, ако сам није овлашћен за продају таксених вредности.

2) Писмена (акта) подложна црквеној такси која стигну поштом, ма то било и у облику депеша (брзојава), а нису уопште, или нису

довољно таксирана, имају се претходно само у протокол увести и подносилац, ако је позната адреса његова, одмах писменом опоменом упозорити, да прописну таксу односно разлику у такси на поднесени акт као и за саму опомену (Т. Бр. 5) накнади најкасније за 14 дана, иначе ће се поднесени акт ставити у списе и сматрати као да није ни поднесен. Ако адреса подносиоца није позната, поднесени ће се акт одмах, и без опомене, ставити у списе. На сваком акту по коме је опомена извршена, назначиће се да је и кад је опомена одаслана.

3) Таксене марке које услед опомене стигну од подносиоца, прописно ће се налепити и поништити на односном акту. Ако такса за поднесак стигне после извршене опомене, али не касније од 48 сати од кад је поднесак примљен, одустаће се од тражења таксе за опомену.

Чл. 13

1) Таксених вредности има две врсте: таксених марака од 0'25, 0'50, 2, 5, 10, 20, 50 и 100 динара које се засебно лепе на писмено које је такси подложно, а таксених хартија са марком од 5, 10, 20 и 50 динара која је већ штампом на њима утиснута.

2) Израда и продаја ових црквених таксених марака и црквених таксених хартија искључиво је право Српске православне цркве која ову израду врши искључиво код Државних монопола у Државној маркарници. О овоме

своме праву црква се стара преко Патријаршиског управног одбора и органа и власти поменутих у чл. 15.

Израда и растурање црквених таксених вредности од стране неовлашћених лица и растурање њихово сматраће се као фалсификовање односно растурање фалсификата које ће се казнити по кривичном закону.

3) Свака таксена марка, било да се на хартији лепи, било да је на хартији штампом утиснута, има у средини грб Патријаршије и означену новчану вредност.

4) Величину таксених марака и таксених хартија, њихову боју и уопште њихов спољни облик одређује, по потреби мења и објављује у Патријаршиском службеном листу Српске православне цркве Патријаршиски управни одбор по претходном споразуму са Министарством финансија.

5) Свака врста таксених марака и хартије претставља засебну емисију и мора се разликовати било бојом, било обликом, или и једним и другим од друге врсте.

6) Патријаршиски управни одбор, по указаној потреби, може поједине врсте таксених марака и таксених хартија из промета повући.

7) Кад се промени облик таксене марке или хартије или кад се ма којим поводом која врста таксене вредности повлачи из течаја (тач. 6), таква таксена вредност престаје да важи од дана, кад у односној објави одреди

Патријаршиски управни одбор. Продавци црквених таксених вредности (чл. 15) који имају још непродатих таксених вредности повучене емисије, могу их заменити новим или другим таксеним вредностима за 90 дана, рачунајући од дана, од кога је у објави о повлачењу предвиђена употреба повучених таксених вредности.

Замену врши надлежни Епархиски управни одбор. Орган Епархиског управног одбора који врши замену и после поменутог рока, дужан је цркви накнадити вредност марака и хартија замењених после рока.

Молбе о замени не подлеже такси.

Чл. 14

1) При сваком Епархиском управном одбору постоји довољна количина таксених вредности. Епархиски управни одбор снабдева се потребном количином таксених вредности од Патријаршиског управног одбора. Епархиски управни одбори дужни су са истог места снабдевати се и држати у резерви потребне количине књига и формулара, и са истима као и са таксеним материјалом снабдевати све распродавце црквених таксених вредности на својем званичном подручју према њиховим требовањима.

2) Таксених вредности код Епархиског управног одбора мора бити најмање за тромесечну, а код продаваца најмање за двомесечну потребу. Требовање мора одговарати стварној потреби и потрошњи.

Ово исто важи и за требовање књига и формулара који се пропишу упутством за руковање вредностима и новцем (чл. 16 тач. 3).

3) Епархиски управни одбори дужни су своје потребе у таксеном материјалу требовати најкасније до десетог дана у месецу.

4) Одашиљање таксених вредности распродавцима или повраћај Патријаршиском управном одбору мора Епархиски управни одбор извршити најкасније до двадесетог у месецу, како би се послате таксене вредности код примаоца могле прокњижити још истог месеца.

5) Пријем таксених вредности код Епархиског управног одбора као и од стране продавца, исто тако одашиљање таксених вредности од Патријаршиског управног одбора Епархиском управном одбору и од Епархиског управног одбора продавцима врши се увек комисијски у присуству три лица. За Патријаршиски управни одбор ова три лица одређује претседник Патријаршиског управног одбора, а за Епархиски управни одбор епархиски Архијереј. Код парохиских и манастирских управа ова су три лица: надлежни парох односно настојатељ манастира, претседник црквеноопштинског управног одбора односно манастирски намесник, треће лице и његовог заменика одређује повремено црквеноопштински одбор, за манастире Епархиски управни одбор.

6) Епархиски управни одбори не врше продају таксених вредности; они су дужни само

снабдевати подручне продавце таксеним вредностима и потребним формуларима за таксене послове. Потребне књиге као и обрасце за таксене послове требовање Епархиски управни одбор, како за своју потребу, тако и за потребу својих продаваца, одједном за шестомесечну потребу од Патријаршиског управног одбора.

Чл. 15

Продаја таксених вредности (продавци)

1. Продају црквених таксених вредности врше и сматрају се продавцима црквених таксених вредности:

- 1) управе парохија или црквене општине,
- 2) управе манастира које одреди Епархиски управни одбор,
- 3) Епархиски црквени судови и
- 4) сви они, које посебно и по потреби одреди Епархиски управни одбор.

2. Продавци могу таксени материјал продавати само за готов новац. Ако црквеној такси подложну радњу извршује сам продавац (на пр.: парохиска управа прави извод из матице на таксеној хартији која се код ње и купује), сматра се продаја таксених вредности самосталном функцијом, посве одвојеном и од саме такси подложне званичне радње.

3. Таксене вредности морају продавци чувати на сигурном и сухом месту, стално под кључем. Таксене вредности, а нарочито так-

сене марке, морају се држати у завојима од хартије, свака врста у своје завоју. Завоји на којима споља треба да је означена врста у њих уложене таксене вредности, морају се сложити према реду таксених вредности.

4. Таксене марке морају се при продаји издавати од оне вредности која се тражи. Само онда кад које врсте нестане, могу се на место тражене марке издати две или више других, које заједно претстављају вредност тражене.

5. Новац од продаје таксених вредности предаје се поштом на чековни рачун Патријаршиског управног одбора.

6. Од продатих таксених вредности припада приватним продавцима 3% уиме провизије.

Чл. 16

1) Око израде таксених вредности стара се нарочита комисија која стоји под надзором Патријаршиског управног одбора. Комисију сачињавају три до пет чланова. Све чланове као и претседника комисије поставља Патријаршиски управни одбор.

2) Патријаршиски управни одбор води врховни надзор и централну евиденцију о кретању црквених таксених вредности и о приходу од црквених такса.

3) Патријаршиски управни одбор издаће нарочито упутство за рад око требовања, снабдевања, продаје, замене и књижења црквених таксених вредности (таксених хартија и так-

сених марака) и о руковању са новцем примљеним на основу овог Правилника.

Чл. 17

Прегледи (ревизија) 1) Руковалац таксених вредности при Епархиском управном одбору дужан је свакога месеца саставити закључни рачун.

Од претседништва Епархиског управног одбора одређени контролни орган дужан је свакога месеца прегледати целокупан рад руковаоца и пребројавањем таксених вредности уверити се да ли фактично стање одговара стању по књигама. Ако се при прегледу утврди мањак, дужан је руковалац мањак надокнадити готовим новцем.

О сваком прегледу контролни орган уноси и потписује у дневник кратку белешку испод месечног закључка о томе, када је преглед извршен и шта је нађено при прегледу.

2) Рад Епархиског управног одбора са руковањем таксеним вредностима прегледаће по времену Патријаршиски управни одбор преко свога нарочито изасланог органа.

3) Надзор над примењивањем и извршењем одредаба овог Правилника врше:

а) у парохијама и црквеним општинама, архијерејски намесници (чл. 154 тач. 9 Ц. У.) и лица која за то нарочито овласти претседништво Епархиског управног одбора;

б) у црквеним судовима, епархиским управним одборима, богословијама и манастирима лица која одреди претседништво Епархиског управног одбора;

в) у Светом Архијерејском синоду и Патријаршиском управном одбору лице које овласти претседништво Патријаршиског управног одбора.

4) Сем овог сваки парох дужан је водити рачуна о томе да ли приватан продавац (чл. 15 тач. 1 став 4) има довољне количине свих врста таксених вредности.

Чл. 18

Казне 1) Црквенојерархиски и црквеносамоуправни службеници, који таксене вредности продају скупље од њихове одређене цене, казниће се да плате пет пута онолико, колико је више вредности узео.

Ако исту и сличну кривицу понови, оптужиће се кривац за превару по кривичном закону надлежним државним судским властима.

2) Црквени органи који издају уверења, сведоштва и изводе и др. из службених књига са таксом мањом од прописане, поред обавезе да накнаде губитак у такси, казниће се још петоструким износом тога губитка.

3) Црквени органи који употребе већ употребљену таксену марку или таксену хартију, казниће се још двадесетоструким износом те вредности.

4) Са црквеним органима који узму у поступак предмете, који су претходно морали бити прописно таксирани, без таксе или без довољно наплаћене таксе, поступиће се по тачци 2).

5) Црквени органи који употребе покварену таксену марку или таксену хартију, биће кажњени још десетоструким износом вредности употребљене таксене марке или таксене хартије.

6) Са органима који противно одредби чл. 6 о пореском задужењу примене нижи таксени став у оним тарифним бројевима, код којих је прописана наплата таксе према висини пореског задужења, поступиће се по одредби тачке 2).

7) Црквени органи који примљени новац за продате таксене вредности неовлашћено употребе за своју корист, биће због проневере оптужени државним судским властима.

8) Због немарности казниће се са 30—500 динара органи:

а) који на писмену, ослобођеном од таксе, не ставе разлоге ослобођења (чл. 3 тач. 2);

б) који не изврше таксене опомене где су оне по овом Правилнику прописане;

в) који не врше поништавање таксених вредности, како је одређено у чл. 9 тач. 3 и 4;

г) који таксене вредности не чувају брижљиво и уредно (чл. 15 тач. 3);

д) који не воде прописно таксене дневнике и остале таксене белешке, који не подносе на

време прописне обрачуне или на време не полагају пошти новац наплаћен на име таксе по овом Правилнику;

ђ) који уопште буду немарљиви у вршењу одредаба овог Правилника.

Чл. 19

1) Ако би кривице по чл. 18 изазвале потребу нарочитих издатака (на пр.: изашиљање ревизора и сл.), накнадиће их окривљени орган који буде осуђен.

2) Казне изречене по чл. 18 не могу се нити опраштати нити снижавати.

3) Наплате свих накнада и казних износа, по овом Правилнику изречених, уколико се не могу намирити обуставом од плата односног службеника, извршиће на основу чл. 6 Закона о Српској православној цркви државне власти на писмени захтев црквене власти.

Чл. 20

1) За извиђај и осуду криваца по чл. 18 овог Правилника надлежна је:

а) за црквенојерархиске и самоуправне службенике у Епархији Епархиски управни одбор,

б) за службенике јерархиских и самоуправних тела у Патријаршији Патријаршиски управни одбор.

2) Кривични поступак се отвара или на основу приватне тужбе или доставе, или на

основу реферата који по службеној дужности подносе црквене власти, тела и органи.

3) Поступак је писмен. Доношење одлуке не сме се без јаког разлога одлагати. Донесене пресуде извршне су.

4) Нико не може бити осуђен док не буде саслушан или најмање два пута законским путем позван да поднесе писмен одговор с доказима на оптужбене наводе.

5) Чим се појави или открије таксена кривица која повлачи казну преко 5.000 динара, имају надлежне власти из тачке 1 овог члана тражити од државних власти редовним законским путем обезбеђење на имовину одговорних лица.

6) Тужбе за кривице по овом Правилнику, које се казне по државном кривичном закону, подноси државним властима Патријаршиски управни одбор.

Чл. 21

Све по овом Правилнику изречене и наплаћене казне у новцу иду $\frac{1}{2}$ у корист Синодалног фонда а $\frac{1}{2}$ у корист епархиске касе.

Чл. 22

Завршне одредбе 1) Сва упутства и објашњења која у границама и у духу овог Правилника и његове тарифе у циљу њихове примене изда Патријаршиски управни одбор, обавезна су за све црквене власти, тела и органе.

2) Обавезна тумачења самих одредаба Правилника и његове тарифе спадају у искључиву надлежност Светог Архијерејског сабора.

Чл. 23

Сем такса предвиђених у тарифи овог Правилника могу се за покриће општих потреба Српске православне цркве узимати и таксе од свештенорадње.

Кад ће се и колико ових такса узимати и ко ће их наплаћивати, одредиће Свети Архијерејски сабор по претходном одобрењу Министра правде са Министром финансија.

Чл. 24

Сва писмена и исправе које се издају од дана кад овај Правилник ступи на снагу, подложне су црквеним таксама према његовим одредбама.

За започета а још несвршена званична дела, административне и судске природе, за која је по досадашњим законским прописима таксеној обавези већ удовољено, неће се наплаћивати такса по овом Правилнику.

Кад овај Правилник добије обавезну снагу, тада престају важити све раније одредбе по предметима црквених такса предвиђених у овом Правилнику.

Чл. 25

Овај Правилник ступа у живот кад се обнародује у Службеним новинама, а добива обавезну снагу тридесетог дана после обнародовања.

II ДЕО

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

- Т. Бр. 1.** На све писмене поднеске или у записник дане молбе, претставке, допуне, изјаве на актима са захтевима итд., сем оних за које је у овој тарифи предвиђена друга која такса (види чл. 2 и 3), без обзира на број и величину табака — 5
- Напомена:* На молбе за разматрање или проучавање већ свршених аката — 10
- Т. Бр. 2.** На сваки прилог ма које врсте уз поднеске по Т. Бр. 1, као и прилоге уз жалбе, тужбе и остале поднеске који се таксирају другом којом таксом, а не оном по Т. Бр. 1 — 2
- 1 Напомена:* Ова се такса не плаћа на оне прилоге који су снабдевени којом другом таксом по овој тарифи.
- 2 Напомена:* Прилози се имају таксирати и у оном случају, ако су снабдевени са државном таксом.
- Т. Бр. 3.** На сведоџбе и уверења службено издана појединим лицима сем оних за које је прописана нарочита такса, поред таксе из Т. Бр. 1 плаћа се 20 —
- Напомена:* На сведоџбе и уверења која се издају у облику изјаве или

	Износ таксе у	
	хар- тији	мар- кама
забележака на појединим писме- нима плаћа се	—	20
Т. Бр. 4. Писмена (одлуке, пресуде, обавештења и сваке врсте реше- ња итд.) за које није предвиђена која друга такса, за сваки приме- рак у оригиналу	—	20
<i>Напомена:</i> Ова писмена издају се само на основу молбе таксиране по ТБр. 1.		
Т. Бр. 5. За опомене којима се неко позива да положи какву таксу коју је био дужан да плати и без позива	—	5
<i>Напомена:</i> Ако поменуто лице не пошаље потпуну таксу, званична радња се не извршује, а опомена ставља у списе.		
Т. Бр. 6. За преписе службених аката и докумената без оверења, за из- воде из рачунских и других књига од сваког пуног или започетог по- лутабака у оригиналу		
а) кад препис врши сам молилац	—	5
б) кад препис врши службени орган	—	10
<i>1 Напомена:</i> Ако је акт чији се пре- пис врши на туђем језику, напла- ћују се ове таксе у троструком износу.		

	Износ таксе у	
	хар- тији	мар- кама
<i>2 Напомена:</i> Ову таксу не плаћају службена лица (црквена, државна и самоуправна) којима се преписи издају за службену употребу.		
<i>3 Напомена:</i> Преписи се издају и преписивања дозвољавају само на основу молбе таксиране по Т. Бр. 1.		
Т. Бр. 7. За потврду оверења потписа	—	10
а за потврду оверења преписа за сваки табак у оригиналу по . . .	—	10
<i>1 Напомена:</i> Ако се једна иста по- тврда односно оверење чини на више примерака, плаћа се за сваки примерак ова такса посебно.		
<i>2 Напомена:</i> За оверења издана за службену употребу а на званичан захтев неког надлештва, не плаћа се ова такса.		
<i>3 Напомена:</i> Оверења се смеју изда- вати само на основу молбе такси- ране по Т. Бр. 1.		
Т. Бр. 8. За календарски текст ради штампања плаћа онај ко се обрати:		
а) за израђен од цркве текст	—	300
б) за савјешње са црквеним оригиналом и исправку приватних текстова	—	200
Т. Бр. 9. За оцену верских уџбеника и религиозно-моралних књига које		

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

поједини писци подносе ради одо-
брења или препоруке, плаћа се
такса од сваког уџбеника или књиге — 50

II

Црквеносудске таксе

А) У предметима брачним

Т. Бр. 10. У брачним споровима
плаћа се на име таксе:

1) На молбу да се предузме по-
ступак у брачном спору за мирење
и за све радње у току припремног
поступака — 20

2) За тужбу, одговор, рочишта,
расправе и све радње до пресуде
као и за саму пресуду укупно:

а) ако плаћа непосредног пореза
до 100 динара — 50

б) ако плаћа непосредног пореза
преко 100—200 динара — 100

в) ако плаћа непосредног пореза
преко 200—400 динара — 150

г) ако плаћа непосредног пореза
преко 400—600 динара — 200

д) ако плаћа непосредног пореза
преко 600—1000 динара — 300

ђ) а за сваку даљу пуну или
започету 1000 динара још — 50

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

1 *Напомена:* Таксу из тач. 1 плаћа
покретач спора. Таксу из тачке 2
плаћа онај који подноси тужбу.

2 *Напомена:* Такса из т. 2 има се
положити заједно са подношењем
тужбе код надлежног црквеног суда.

3 *Напомена:* Документа која по про-
писима црквеносудског поступка
парничари морају поднети цркве-
ном суду или их подносе ради пот-
крепљења својих навода, морају
бити таксирана по прописима ове
тарифе.

3) На молбу за обнову брачног
спора — 20

Напомена: Ако се обнова дозволи и
поступак поведе, молилац обнове
плаћа таксу по тачци 2 овог та-
рифног броја.

4) Ако се покретачу брачног
спора призна сиромашко право, не
плаћа он таксу ни онда ако би се
брак развео на његову штету. Ако
удотичном брачном спору противна
страна не ужива сиромашко право,
платиће она прописну таксу и ме-
сто ослобођеног покретача пар-
нице, ако је брак разведен на ње-
зину штету.

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

Ако је брак разведен на штету обе стране, страна која не ужива сиромашко право плаћа половину таксе из тач. 2 овог тарифног броја.

Т. Бр. 11. За поништење брака по тужби странке наплаћује се такса из Т. Бр. 10.

Т. Бр. 12. За писмену молбу да се одгоди рочиште поред таксе из Т. Бр. 1. плаћа се још — 10

Напомена: Ако се оваква молба понови, плаћа се поред таксе из Т. Бр. 1. за први пут двострука, а за други и сваки даљи пут петострука такса.

Т. Бр. 13. За поднесак којим се правда изостанак са рочишта . . — 10

Т. Бр. 14. На захтев једне брачне стране да се постави заступник другој, која неће да учествује у брачном спору:

а) за молбу и решење — 15

б) за оглас (едикт) у службеном листу било да се оглашава једанпут, двапут или трипут укупно . — 50

Т. Бр. 15. а) на жалбу против наредбе судије појединца или одлуке црквеносудског тужиоца — 20

б) на жалбу и призив против решења или пресуде црквеног суда — 50

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

Т. Бр. 16. На молбу за поништај предбрачног испита (чл. 154 т. 12 Црквеног Устава) 50

Напомена: Где постоји обавезно суђење државних судова о грађанском браку пре суђења о браку црквеном, не плаћа се код црквених судова никаква такса.

Б) У предметима црквених кривица (чл. 208—220 Ц. У.)

Т. Бр. 17. У кривичним предметима:
а) ако је поступак покренут по приватној тужби, плаћа подносилац тужбе за целокупни поступак до пресуде унапред подносећи тужбу — 25
б) ако се поступак води по службеној дужности, плаћа лице које је пресудом проглашено кривим или је ослобођено због недостатка доказа — 50

Т. Бр. 18. За пресуде које изриче:
а) Архијерејски намесник (чл. 154 тач. 14 Ц. У.) — 10
б) Епархиски Архијереј (чл. 102 т. 21 Ц. У.) — 25
в) Епархиски црквени суд (чл. 129 Ц. У.) — 50

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

- 1 *Напомена:* Таксу на пресуду плаћа свако лице које је осуђено или ослобођено због недостатка доказа ма и једном пресудом они били осуђени.
- 2 *Напомена:* Ако је по приватној тужби окривљено лице пресудом ослобођено, таксе на пресуду плаћа лице које је поднело тужбу.
- 3 *Напомена:* Дужност плаћања таксе има се изрећи у пресуди.

В) У предметима дисциплинским

- Т. Бр. 19.** За дисциплинске пресуде плаћа осуђено лице — 50
- Напомена:* Ако је по приватној тужби окривљено лице ослобођено, таксе на пресуду плаћа подносилац тужбе.
- Т. Бр. 20.** За жалбе односно призиве на пресуде по ТБр. 18 тач. в) и ТБр. 19 плаћа се — 50
- Т. Бр. 21.** За молбе ради ублажења казни:
- а) Епархиском Архијереју (чл. 202 т. 22 Ц. У.) — 50
- б) Светом архијерејском сабору (чл. 63 тач. 30 Ц. У.) — 100

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

Г) Остали црквеносудски предмети

- Т. Бр. 22.** За парнице међу свештеницима (чл. 129 тач. б. Ц. У.) односно њиховим породицама због парохиског прихода плаћа при подношењу тужбе лице које покреће парницу за тужбу и целокупни поступак укључујући и пресуду према вредности спорног предмета који се тужбом тражи у времену подношења тужбе и то у споровима:
а) до динара	500	—	25
б) преко динара	500— 1000	—	50
в) преко динара	1000— 5000	—	75
г) преко динара	5000—10000	—	100
д) преко динара	10000—	—	150
- Т. Бр. 23.** На молбу за позакоњење детета и упис клаузуле (примедбе) о позакоњењу у матици крштених, венчаних и умрлих, поред таксе из ТБр. 1 и 2, плаћа се још — 20
- Т. Бр. 24.** На молбу за дозволу црквеног усињења плаћа се — 50
- Т. Бр. 25.** За изјављена незадовољства у смислу чл. 74 Устава последњи став на пресуде — 50
- Т. Бр. 26.** На молбу и решење по предметима изузећа односно делеговања другог суда:
а) читавог тела	—	100
б) појединца	—	50
- Т. Бр. 27.** На жалбу против решења под Т. Бр. 26 — 50

Црквеноправне таксе

	Износ таксе у	
	хар- тији	мар- кама
Т. Бр. 28. На жалбе против управних решења и пресуда црквених власти, тела и органа којима је повређен приватни интерес жалиоца . . .	—	25
Т. Бр. 29. За жалбе Светом Архијерејском синоду и Патријаршиском управном одбору против декрета о постављењу	—	50
Т. Бр. 30. а) За извод из парохиских матица и других парохиских књига	10	—
б) За извод из домовног протокола као и састав породичних извешћа, за свако лице	—	5
в) За изводе који се издају искључиво ради уписа у школу што се има изрично на изводу означити	5	—
<i>1 Напомена:</i> Ако у породици има више од пет чланова, онда се за свако лице преко 5 чланова плаћа половина таксе у Т. Бр. 30 т. б).		
<i>2 Напомена:</i> Извод из домовника, ради завођења у домовник друге парохије у случају сеобе, не подлежи такси.		
<i>3 Напомена:</i> Ако су матичне књиге уништене или ако неки случај није уписан у матичној књизи, плаћа се за уверење о матичним подацима иста такса као и за изводе.		

Т. Бр. 31. За молбу и дозволу надлежног свештеника да се његов парохијанин може венчати у другој парохији	—	20
<i>Напомена:</i> Уверења о слободном стању за ступање у брак и извештаји једног пароха другом о извршеном предбрачном испиту или о извршеним огласима не подлеже такси.		
Т. Бр. 32. На име таксе за следеће случајеве за декрет о постављењу плаћа се:		
1) за парохиског ђакона	—	50
2) за привременог пароха	—	50
3) за сталног пароха	—	100
4) за привременог настојатеља манастира	—	50
5) за сталног настојатеља манастира	—	100
6) за архијерејског намесника	—	100
7) за архијерејског заменика	—	100
8) за нижег чиновника јерархиских и самоуправних надлештава, супленте богословија, учитеље итд.	—	50
9) за вишег чиновника јерархиских и самоуправних надлештава, професора богословије итд.	—	100
Такса при унапређењу из ниже у вишу групу плаћа се као и при постављењу.		

	Износ таксе у
	хар- мар- тији кама
10) за одликовање црвеним појасом	— 50
11) за одликовање протојерејским напрсним крстом	— 200
12) за декрет о производству у више јерархиске чинове односно постављења у:	
а) протођакона, архиђакона и синђела	— 50
б) протојереја, протосинђела и игумана	— 100
в) архимандрита	— 200
г) викарног епископа	— 500
д) епархиског епископа	— 1000
ђ) Митрополита	— 2000
е) Патријарха	— 5000
Т. Бр. 33. На име таксе плаћа се:	
1) за сведоџбе о положеним испитима за црквенојерархиске и црквеносамоуправне положаје	— 50
2) за сведоџбе при прелазу из једне школе у другу, семестралне и годишње	— 20
3) за завршне (апсолуторне, дипломске) сведоџбе	— 100
4) за упис у наредни разред	— 30
5) за поправни испит од предмета	— 20
6) за годишњи испит приватног ученика	— 100

	Износ таксе у
	хар- мар- тији кама
7) за испите из школе отпуштених ђака са правом на полагање годишњег испита од предмета	— 20
<i>Напомена:</i> За дупликате плаћа се иста такса.	
Т. Бр. 34. За потврде или признанице којима се потврђује пријем сопствене суме или предмета у име своје или у име другог, поред државне таксе, плаћа се:	
1) до 100 динара	— 0'25
2) од 100—500 динара	— 0'50
3) од 500—1000 динара	— 1'—
4) преко 1000 динара још по 2 динара од хиљаде.	
Т. Бр. 35. За сваки оферат при оферталним лицитацијама плаћа се	— 50
ако је оферат из иностранства	— 100
На коме остане лицитација плаћа таксу од излицитиране вредности до 1000 динара 2%, од 1000 до 5000 динара 1½%, а преко 5000 динара 1%.	
<i>Напомена:</i> За правни посао плаћа се такса из т. 3 ТБр. 81 таксене тарифе Закона о таксама у државним таксеним маркама.	
Т. Бр. 36. За лицитације о набавкама, о продаји или давању под	

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

закуп (најам) или за оправке или нове грађевине које се врше јавним надметањем плаћа се на име таксе на записник о лицитацији од сваког надметача — 5

Напомена: Ако се набавка, куповина, продаја, давање под закуп, оправка или нова грађевина врши без лицитације добављач, купац односно закупац или подзакупац плаћа на уговорену суму таксу из става 3 ТБр. 35 ове тарифе.

Т. Бр. 37. На молбу да се поништи лицитација у случајевима ТБр. 35 или 36 према излицитираној вредности до 500 динара — 20
преко 500—1000 динара — 50
преко 1000 динара за сваку даљу пуну или започету хиљаду . . . — 10

Т. Бр. 38. За пуномоћ пред црквеним властима поред државне таксе плаћа се — 10

Т. Бр. 39. За одобрење копирања плана који се налази код црквених власти, кад то копирање тражи приватна страна, поред накнаде трошкова око копирања плаћа се — 50

Т. Бр. 40. а) За тражење техничког прегледа (тј. исправности и коли-

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

чине изведеног дела предузете грађевине, где није у питању констатовање зараде) — 50

б) За свако тражење техничког прегледа кад се грађевина као свршена има да преда ако је укупна вредност посла до динара 10.000 — 20
од динара 10.000 до 50.000 . . . — 50
од динара 50.000 до 100.000 . . . — 100
и за сваку даљу започету или пуну хиљаду динара још 0.50 дин.

в) Сваки технички преглед оправке грађевине према вредности посла до динара 10.000 — 20
преко динара 10.000—50.000 . . — 50
преко динара 50.000—100.000 . . — 100
и за сваку даљу започету или пуну хиљаду још 0.50 динара.

IV

Таксе за разрешења (диспензације)

Т. Бр. 41. За молбе за разрешење крвног, духовног, односно пријатељског сродства (тазбине) поред таксе у маркама по ТБр. 1 и 2 плаћа:
а) ко плаћа непосредног пореза до 60 динара годишње — 50

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

б) ко плаћа непосредног пореза преко 60—150 динара годишње	—	100
в) ко плаћа непосредног пореза од динара 150 до 300 динара	—	150
г) ко плаћа непосредног пореза од динара 300 до 500	—	200
д) ко плаћа непосредног пореза од динара 500 до 1000	—	250
ђ) преко 1000	—	300

Напомена: Ако се молба за разрешење подноси Светом Архијерејском синоду, подижу се ове таксе још за половину.

Т. Бр. 42. На молбу за дозволу ступања у IV брак, поред таксе у маркама по ТБр. 1 и 2

а) ако су претходни бракови престали смрћу брачног друга	—	100
б) ако је први или други брак престао разводом а трећи смрћу брачног друга	—	200
в) ако је трећи брак престао разводом	—	300

Т. Бр. 43. На молбу за поновно ступање у брак где је по бракоразводним пресудама црквених односно грађанских судова условљено поред таксе у маркама по Т. Бр. 1 и 2 и одређене таксе у Т. Бр.

Износ таксе у
хар- мар-
тији кама

41 тач. а), б), в), г), д) и љ) плаћа се још у готовом	—	100
Т. Бр. 44. На молбу за ступање у брак лица <u>испод или изнад</u> законом прописаног доба поред таксе у маркама из Т. Бр. 1 и 2 и од ређене таксе у Т. Бр. 41 тач. а), б), в), г), д) и љ) плаћа се још у готову	—	50
Т. Бр. 45. На молбу за дозволу ступања у брак без прописаних предбрачних оглашења поред таксе у маркама из Т. Бр. 1 и 2 плаћа се за сваки оглас	—	50
Т. Бр. 46. На молбу страних поданика да у нашој цркви могу закључити брак поред таксе из ТБр. 1 и 2 плаћа се још	—	50
Т. Бр. 47. На молбу за дозволу венчања у дому поред таксе из ТБр. 1 и 2 и одређене таксе из ТБр. 41 а—љ) плаћа се још	—	50
Т. Бр. 48. На молбу за дозволу опела самоубице	—	50
Т. Бр. 49. На молбу и разрешење за канонски отпуст из епархије	—	25

Напомена: У свима случајевима где је за разрешење плаћена код склапања грађанског брака државна такса, не плаћа се и такса црквена.

Овај Правилник, на основу овлашћења Светог Архијерејског сабора Српске православне цркве (чл. 12 и 25 Закона о Српској православној цркви и чл. 237 тач. 2, чл. 238 тач. 2 и чл. 258 Устава Српске православне цркве), донео је Свети Архијерејски синод под бр. 3571 од 25 марта 1933 год., одобрио га Министар правде у споразуму са Министром финансија под бр. 30639 од 27 марта 1933 год., објављен у Службеним новинама бр. 85—XXVI од 15 априла 1933 год., а ступио на снагу 15 маја 1933 год.

Измене и допуне овога Правилника донесене су у седницама Светог Архијерејског синода:

бр. 5431/зап. 1177 од 21 јуна 1934 год., одобрио их Министар правде у споразуму са Министром финансија под бр. 91961 од 4 октобра 1934 год., објављене у Службеним новинама бр. 240—LXI од 17 октобра 1934 год., ступиле на снагу 17 новембра 1934 год., и

бр. 2290/зап. 713 од 15/2 маја 1935 год., одобрио их Министар правде у споразуму са Министром финансија под бр. 49003 од 11 јула 1935 год., објављене у Службеним новинама бр. 194—XLV од 22 августа 1935 год., ступиле на снагу 21 септембра 1935 год.

Ју. б.
38434